

Ενόψει του έκτου γύρου....

Συμπληρώνονται αυτές τις μέρες δεκαεφτά χρόνια, αφής στιγμής η Τουρκία και ο κ. Ντενκτάς θέλησαν επίσημα να θέσουν σε κίνηση τους μηχανισμούς των μακροπρόθεσμων διχοτομικών τους επιδιώξεων. Πρόκειται για την πορεία που δρομολόγησαν τα γεγονότα του '74 και στην οποία, παρά τις προσπάθειες που καταβλήθηκαν, πεισματικά παραμένει προσκολλημένη η Τουρκία. Συναινούντων φυσικά και των αμερικανικών στρατηγικών συμφερόντων καθώς και κάποιας ανοχής που επιβάλλουν τα εμπορικά συμφέροντα των μεγάλων ευρωπαϊκών δυνάμεων.

Κατά τα άλλα, μόλις έχει συμπληρωθεί ο 5ος γύρος αυτής της φάσης των συνομιλιών για το Κυπριακό, ενώ στο τέλος του Γενάρη ξεπροβάλλει και ο 6ος. Δυστυχώς οι συνομιλίες αντικρίζονται καθαρά μέσα από ένα οιοσδήποτε κοινοτικό πρίσμα, έτσι που ότι εμφανίζεται ως θετικό για τη μια πλευρά αντικρίζεται ως αρνητικό για την άλλη και αντιστρόφως. Γι' αυτό βέβαια, κατά κύριο λόγο ευθύνεται η διαφορετική στοχοθεσία: Δυό κράτη η μια πλευρά, ομοσπονδία η δική μας και πολύ καλά κάμνουμε..

Είναι η εκτίμησή μας ότι, παρά την αμερικανική συνηγορία η Τουρκία γνωρίζει κατά βάθος, ότι δεν μπορεί μετά κατά καιρούς ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας και τη δική μας αντίθεση να πετύχει τη συνομοσπονδία. Εκείνο που ουσιαστικά στοχεύει, παρά τις μεθοδεύσεις της, είναι μια Ομοσπονδία όσο γίνεται στις παρυφές της Συνομοσπονδίας. Παίζει με το χρόνο και πιστεύει ότι η δική της δύναμη ως του κατ'εξοχήν αμερικανικού στρατηγικού εταίρου, σε συνάρτηση με τη δική μας σχετική αδυναμία, θα μας φέρει σιγά-σιγά εκεί που θέλει...

Όσο για την ελληνοκυπριακή πλευρά, που θα πρέπει να παλέψει για ένα ευρύτερο Κυπριακό όραμα και όχι απλά το κοινοτικό συμφέρον, δεν έχει άλλη επιλογή από την προσήλωση στην Ομοσπονδιακή λύση. Μια λύση που θα προσπαθήσει να την κάνει όσο το δυνατό λιγότερο διάτρητη, που να μη δημιουργήσει το ασύμβατο με το ευρωπαϊκό *acquis* και που θα αφήνει ανοικτή την προοπτική για μια ενοποιημένη κυπριακή πλουραλιστική κοινωνία.

Υποβάλλουμε την ανάγκη σταθερότητας στη γραμμή πλεύσης προς την Ομοσπονδία αλλά ταυτόχρονα και κάποια ευελιξίας, τέτοιας που να μην οδηγηθούν τα πράγματα σε αδιέξοδο και μια μακρόχρονη επικίνδυνη στασιμότητα. Όμως, μακράν του να "πιανόμαστε" από μή ουσιαστικές, εκ πρώτης όψεως όχι θετικές λεπτομέρειες, δε συζητούμε τη συνομοσπονδία. Είναι η άποψή μας ότι αυτή η γραμμή φαίνεται να βρίσκει σύμφωνο και μεγάλο, αν όχι το μεγαλύτερο μέρος των Τουρκοκυπρίων.

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
15.11.2000